

Kerpel-Fronius Ádám¹ beszámolója a Kukorelly-estről

Most voltam először a Berlini Szalonban. Ez a tény számomra is megdöbbentő, mert már sokkal, de sokkal korábban élvezhettem volna a Szalon vendégszeretetét. Immár egy negyedszázada élek Berlinben, és már majdnem ilyen régóta ismerem a háziasszonyát, Pompéry Juditot, aki újra és újra meghívott, de valahogy mindig közbejött valami. De ami késik, nem múlik, és két év járvány után a világ minden pénzéért nem mondtam volna le a lehetőséget, hogy végre ott lehessek. Annak külön örültem, hogy Kukorelly Endre volt a diszvendég, de az igazat megvallva nem annyira miatta mentem, hanem a találkozások, a beszélgetések lehetősége miatt. Egyáltalán nem csalódtam – felemelő volt az ismerős baráti arcokat látni, és nagyon jó volt új emberekkel megismerkedni.

Kellenek az ilyen terek, ma ugyanúgy, mint régen. Ma már sokkal több magyar él Berlinben, mint húsz éve, és nagyon megváltozott a magyar közösségek összetétele is. Régebben – az internet, a közösségi média és az olcsóbb repülők előtt – a legtöbb berlini magyar óhatatlanul távolabb érezte magát otthonától. Ma már a fizikai távolság kisebb, de az érzelmi távolság sok berlini magyarnál az anyaország felé érezhetően megnőtt.

Az est vendége, Kukorelly Endre mindig is egy érdekes karakter volt. A beszélgetés nem okozott csalódást, senki sem unatkozott. A fő témáról – mi az írástudó felelőssége? – már megoszlottak a vélemények, ahogy arról is, hogy Bandi válaszai értelmezhetőek voltak-e, de ez a kérdés eleve olyan dilemmákat vet fel, amelyekről akár évekig is lehetne vitatkozni. Kukorelly esetében éppen az az érdekes, hogy ő egyszerre író, és kisebb-nagyobb társadalmi projekteken aktív állampolgár. Sőt, még országgyűlési képviselő is volt.

Erről az időszakról a borozás közben sok szó is esett, és egy egész parázs vita alakult ki pl. a nemi kvótákról. Az LMP több, mint egy évtizede már foglalkozott a kérdéssel, de az alapvető probléma nem változott, a nők reprezentációja továbbra is döbbenetesen alacsony. Érdekes volt, hogy ezt a kérdéskört Németországban élő magyarok hogyan látják – sokuk számára a kvóta gondolata, vagy a nyelvi érzékenyítés, tehát olyan elvek, amelyeket nem kevés magyar értelmiségi „túltolásnak” nevez (egy kifejezés, amitől én falra mászom), egyáltalán nem ördögtől való.

Fontosak az ilyen beszélgetések, és remélem, mihamarabb folytatása is lesz. Ott leszek.

2022.03.26.

¹ KFA a berlini Holokauszt-emlékmű tudományos munkatársa, a Momentum berlini csoportjának alapítója